

Acaben desesperats

Frustració en l'afegit. L'Olot perd un partit que mereixia guanyar per culpa d'un penal polèmic en el 92'. Marcos, el porter del conjunt badaloní, va ser el millor de l'enfrontament

Pere Pons persegueix Xavi Boniquet, que condueix una pilota durant el partit d'ahir jugat al camp del Centenari de Badalona Foto: ANDREU PUIG.

Olot0

badalona1

Sembla difícil d'explicar que, havent jugat bé a futbol i havent creat prou ocasions per marcar, l'Olot acabés marxant amb les mans totalment buides del Camp del Centenari. Al final, però, tot es redueix a dos noms propis: Marcos Pérez i Sebastián Ripoll Solano. El primer, el porter del Badalona, ho va aturar tot, i el segon, l'àrbitre del partit, ho va esguerrar tot quan el públic ja

desfilava cap a casa. Un penal molt protestat en el 92' va decidir un partit en què els garrotxins havien estat superiors.

Els tòpics ja avisen que el futbol sovint és cruel i que gairebé sempre qui perdona ho acaba pagant. És el que li va passar a l'Olot, que ho va intentar de moltes maneres, però no va trobar la fórmula de batre Marcos. Els olotins ja el recordaven del duel de la primera volta i ahir hi van tornar a topar. El porter va començar a ser un malson quan al primer quart d'hora de joc va avortar una gran jugada personal de David López, que s'havia desfet amb habilitat de tots els defensors. Hauria estat el premi a un bon començament, en què l'Olot havia marcat territori i havia portat la pilota a camp contrari contra un Badalona que es defensava i poca cosa més.

De fet, la primera part dels escapulats va ser molt pobre. Els de Piti Belmonte van viure del poc encert del rival, de la solidesa del seu porter i del travesser, que va evitar que la millor ocasió del partit acabés en gol. Va ser en un dels molts córners que va picar l'Olot quan Jorge Rojas, sol al segon pal, va tenir la mala sort d'estavellar la pilota a la fusta (28'). Poc després, l'altre central, Albert Serra, tampoc no va encertar a rematar amb el cap una bona centrada procedent de la cantonada. La pilota va morir al lateral.

L'Olot va desapropiar tota una primera meitat de bon futbol per la seva falta d'efectivitat i a la segona va pecar del mateix mal. En gran part, per culpa de Marcos. El porter va lluir especialment durant deu minuts, del 60 al 70, quan els olotins van posar més setge a la seva porteria. Els intents gairebé consecutius de David López, Carlos i Coro van trobar sempre una resposta providencial de Marcos, que va volar com a ell li agrada per salvar el seu equip.

L'escena del crimEls minuts passaven, a l'Olot se li acabaven les idees i l'empat semblava inevitable, però a escena encara hi faltava un últim personatge, el més dolent de tots. L'àrbitre del partit va aparèixer en l'últim instant per provocar un gir de guió que ni els badalonins més optimistes s'esperaven. En el temps afegit, va xiular un penal per unes suposades mans d'Hostench, el mateix jugador que no feia gaires minuts havia estat desequilibrat a dins l'àrea del Badalona i havia evitat caure per mirar de continuar la jugada.

Negredo va transformar la pena màxima i el Badalona va celebrar una victòria que no mereixia. Perquè si l'empat per a l'Olot ja era poca cosa, la derrota, de penal i en l'últim minut, era una injustícia escandalosa. Els

jugadors van marxar del Centenari amb la sensació que els havien robat i, fins i tot, dos integrants del cos tècnic, Arnau Sala i el fisioterapeuta Ramon Jolis, van ser expulsats per protestar. Va ser la imatge de la frustració final.

Publicat a:

Font del document:

http://www.el9.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/723386-acaben-desesperats.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss